Imboldul inimii

On Octombrie 11, 2010

Păstrează intactă relația ta cu oamenii, dezvăluindu-le acel amănunt din caracterul tău datorită căruia ei să-ți accepte leadershipul.

Mă simt ispitit - și nu rezist ispitei de a vă vorbi, în acest senin ceas de toamnă deplină, din nou despre cunoscutul personaj Contele de Monte Cristo, din celebrul roman cu același nume scris de Alexandre Dumas.

După ce contele și-a atins scopul – răzbunându-se pe aceia care l-au trimis în închisoare, unde a zăcut mulți ani - a hotărât să-și împartă bogățiile singurilor săi prieteni, Maximillien și Valentine, și să-i redea libertatea lui Haydee, fiica conducătorului Ali Pasa, căreia îi salvase viața, dar care avea statutul de sclavă.

Cu o tulburare pe care zadarnic încerca s-o ascundă, Monte Cristo o rugă pe Valentine să aibă grijă de Haydee, căci el va pleca departe, iar ea va rămâne singură în lume.

Leadership: Ceea ce te delimitează și te definește ca personalitate trebuie să se piardă pentru a putea trăi o experiență autentică de identificare cu altcineva?

Ceasul marii probe. Auzind acestea, Haydee, căreia contele nu îi simți în acea clipă prezența, păli. Își desfăcu mâinile diafane așa cum fac fecioarele în fața lui Dumnezeu și cu o voce în lacrimi îi spuse:

- Bine, poruncile tale vor fi îndeplinite stăpâne. Sunt sclava ta, și te voi asculta. Îți voi uita până și numele și voi fi fericită. Apoi făcu un pas înapoi și se pregăti să plece.

La auzul acelui glas îndurerat, care-i atinse corzile cele mai tainice ale inimii, Monte Cristo se înfioră. Ochii lui întâlniră privirea fetei și nu putu să suporte ceea ce văzu în ochii ei.

- Doamne ! Doamne ! - spuse Monte Cristo – așadar ar putea fi adevărat ce m-ai lăsat să bănuiesc? Haydee, ai fi fericită dacă nu te-aș părăsi?

- Sunt tânără – răspunse ea cu blândețe – iubesc viața pe care tu mi-ai făcut-o întotdeauna atât de plăcută. Şi mi-ar părea rău să mor... Da, aș muri, stăpâne, aș muri dacă m-ai părăsi. Apoi repezindu-se la pieptul lui, strigă – Da, te iubesc ! Te iubesc, cum mi-aș iubi un tată, un frate, un soț ! Te iubesc cum îmi iubesc viața, cum îl iubesc pe Dumnezeu, căci tu ești pentru mine mai frumos, mai bun și mai mare decât toate ființele !

Leadership: Rezultatele căutării unui sens existențial constituie unicul criteriu de evaluare a valorii tale?

Mare dreptate a avut cel care a spus: *"Ceea ce te delimitează și te definește ca personalitate trebuie să se piardă pentru a putea trăi o experiență autentică de identificare cu altcineva"* . Amintește-ți întotdeauna de tine cum erai înainte să te contopești cu rolul unui alt personaj !

Cel mai adesea, în aprecierea valorii de referință a unui om, rezultatele sale de căutare a unui

sens existențial constituie unicul criteriu de evaluare. Dar această valoare este deformată deseori de realitatea supusă conjuncturilor întortocheate, unui mix de factori și situații aliniate pe axa conștiinței ce există independent de reprezentările lumii lăuntrice, în acord fin cu discontinuitățile, pendulările, alternările dintre *„ a fi "* și *„ a nu fi "*.

Sunt însă situații complexe, sau răsturnări de situație, în care, reușita parțială sau totală de a intra în posesia unei dovezi de apreciere și loialitate, poate fi considerată ca un venit necondiționat de valoare. Asta dacă, atât liderul cât și susținătorii săi acordă importanță și valoare maturizării spirituale, sentimentale și intelectuale pe fondul unei acumulări de experiențe descurajatoare.

Liderii, în orice ipostaze ar fi plasați și în orice domeniu de activitate ar fi încadrați, sunt întotdeauna condiționați de cantitatea de "lumină" din straturile profunde ale sufletului lor, sunt însoțiți permanent de nevoia de a dezvolta legături emoționale stabile. Sunt motivați de sentimentul apartenenței necondiționate la familie în primul rând, apoi la comunitate, trăind experiențe de viață care au puterea de transformare pozitivă.

E foarte posibil ca ei să înțeleagă mai bine lumea tocmai prin prisma acestor fenomene de personalizare sau depersonalizare care îi vor pune din nou și din nou în situații diverse până își învață aceste lecții de viață sănătoase: iertarea, renunțarea la egoism, eliberarea de vechile răni, vindecarea relațională, impactul pozitiv, recunoștința în suflet, toleranța.

Apartenența ta la un cadru mai larg de înțelegere a reciprocității se poate efectua împlinind menirea firii tale existențiale și abandonând năzuința spre ceea ce este mai presus de tine.

Mai presus de tine este efortul de a trece peste ceea ce te rănește, peste ceea ce te doare, peste ceea ce te face să te distanțezi de adevăratele valori, peste ceea ce te face să te urăști sau peste cee ace te face să plănuiești o răzbunare.

Aceste lecții de viață trebuiesc acceptate ca pe un fapt normal, nu neapărat ca adevăruri fundamentale, ci ca o formă de câștig a cărei rezultate mai bune sau mai slabe, care sunt cerute la examenul vieții sau la concursul de admitere în domeniul conducerii. Notele mici sunt întotdeauna o dovadă clară că transformarea pozitivă a liderului nu s-a produs sau nu s-a desăvârșit. Iar societatea acordă o importanță mare rezultatelor evoluției sale. De aici rezultă caracterul subiectiv în anumite situații, al succesului sau nereușitei în leadership.

Timpul pe care Monte Cristo l-a irosit într-o înfrigurată dorință de răzbunare personală, a fost înlocuit de unul care urma să se scurgă "dincolo de rampă", în universul în care își afla rostul firesc, cel la care râvnise atât de mult în tinerețea sa, alături de cineva predestinat pare-se pentru viitorul lui fericit.

Dragostea lui Haydee l-a făcut să uite ceea ce trebuia să uite. Un singur cuvânt de-al ei l-a luminat mai mult decât toți acei ani de înțelepciune căpătată alături de abatele Faria. Prin ea s-a putut simți iar legat de viață, prin ea a putut să fie din nou fericit. Imboldul inimii i-a oferit un alt tărâm ideal, înlocuindu-i concepțiile despre viață.

Leadership: Te confrunți cu existența tendinței de a depăși granițele convenționale impuse de delimitările stricte ale ideii de a vedea totul din perspectiva umilinței pe care o simți față de tot ceea ce ți se întâmplă?

Nu vei putea pătrunde niciodată marea taină a leadershipului dacă vei acționa împotriva propriilor sentimente. În ciuda tuturor reușitelor tale, chiar dacă ți-ai cucerit spectatorii,

devenind un favorit al lor, dacă nu vei stabili o legătură trainică între tine și ei vei distruge puntea pe care tu însuși trebuie să o treci. Nu lăsa, deci, să treacă aceste sentimente, ci pune-le mai des înaintea rolului pe care îl ai de jucat.

Imaginează-ți că sute, mii de oameni te iubesc. Ei zâmbesc, ochii le strălucesc, le-ai adus bucurie în suflet. Ei te vor, tu le aparții. Ei îți dau posibilitatea să-ți regăsești trecutul și să-ți construiești un viitor ales, emoționându-te cu acele nuanțe ale unei sensibilități active. Şi îți inspiră aceeași recunoștință și liniște interioară precum le-ai inspirat-o tu. - Asta este dovada certă că au fost orbiți de lumina iradiată de seducătoarea ta personalitate.

Capacitatea ta de a conduce se vede în reacțiile emoționale ale celorlalți oameni din jurul tău. Simți că prezența ta face parte din ei, că este jumătatea lor? Ești iubit datorită firii tale delicate, datorită spiritului tău receptiv, datorită frumoaselor maniere de a te purta, datorită farmecului aparte al geniului tău, datorită imboldului inimii tale?

Leadershipul surprinde modul cum te raportezi la ceea ce ți se întâmplă în așa fel încât recunoștința finală să ia locul umilinței inițiale.

Imboldul inimii este acel foc răscolitor interior care te reprezintă, care te însoțește întotdeauna și care-ți afectează existența pe toate planurile, personal, social, profesional. Este ceasul marii probe în care stabilești o legătură trainică cu cei din jurul tău. Este acel ceva care li se imprimă pentru veșnicie în suflet celorlalți oameni. Este amănuntul din caracterul tău, datorită căruia ei doresc să stea în preajma ta și chiar să se rezeme pe tine.

Imboldul inimii uneori trebuie să preceadă imboldul minții ca să pătrunzi marea taină a leadershipului, acționând în concordanță cu ceea ce-ți dictează inima.

* Notă: Alexandre Dumas - *Contele de Monte Cristo* , Editura Tineretului, 1957.

Source: https://neculaifantanaru.com/imboldul-inimii.html